

Organ KW
Polskiej
Zjednoczonej
Partii
Robotniczej

NOWINY RZESZOWSKIE

Nr 210 (1319) — Rzeszów, czwartek 3 września 1953 r.

Chłopi gromady Roztoki pow. Jasło wzywają do współzawodnictwa

Wyjazd do Moskwy delegacji rządowej Koreńskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej

PEKIN (PAP). Agencja Nowych Chin donosi z Phenianu, że w dniu 1 września na zaproszenie rządu ZSRR udała się specjalnym pociągami do Moskwy delegacja rządowa Koreńskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej z premierem Kim Ir-senen na czele.
Delegacji rządowej towarzyszy do Moskwy ambasador ZSRR w Koreńskiej Republice Ludowo-Demokratycznej z zadaniem kierowania Chińskiej Republiki Ludowej w Phenianie Kan Jeh-tao.

o szybkie i staranne przeprowadzenie jesiennych prac polowych i terminowe wykonanie obowiązków wobec państwa

Zbliża się dzień rozpoczęcia siewów jesiennych, pora też być gotowym do wykopków. Im sprawniej i na wyższym poziomie agrotechnicznym przeprowadzimy te prace, tym więcej korzyści przysporzymy nie tylko sobie, ale całemu narodowi polskiemu, budującemu pod przewodnictwem klasy robotniczej wspólnie z pracującymi chłopstwem Polskę nową — silną, szczęśliwą.
Zdając sobie sprawę z koniecznością stałego wzrostu produkcji rolnej, mając na uwadze doniosłe zmiany, zaistniałe w Polsce Ludowej od chwili wyzwolenia oraz pewni całkowitego zwycięstwa mas pracujących wszystkich krajów w ich walce o trwały pokój na świecie, pracujący chłopci gromady Roztoki gm. Tarnolec pow. Jasło na zebraniu gromadzkim, odbytym w dniu 31 ub. m. podjął zobowiązanie:

1. Już teraz rozpocząć walkę nad podniesieniem wydajności w roku przyszłym przynajmniej o 1 q zboża z ha poprzez zastosowanie następujących środków:
Do dnia 7 bm. wykonać wszystkie orki przewidziane. Racjonalnie wykorzystywać obojętne i nawozy sztuczne, siał superfosfat tylko granu-

lowany. Siał wyłącznie ziarno kwalifikowane, dobrze zaprawione. Siew osłonić wykonac w całości do dnia 20 bm. rzędowo.
Wykonania powyższego zobowiązania dopiwnuje ob. Władysław Polak.

2. Dokonać orki zimowych na całym obszarze przez znacznym pod uprawy wiośenne.

3. W okresie przeprowadzania prac jesiennych udzielić wydatnej pomocy sąsiedzkiej ob. ob. Teofil i Karolinie Betlej. Obowiązany do udzielenia tej pomocy jest ob. Władysław Chab.

4. Wykopyć ziemniaków zakończyć do dnia 2 października, a buraków do dnia 10 października.
Zakontraktowane buraki cukrowe dostarczyć do stacji kolejowej zgodnie z zaleceniami cukrowni i ponad plan.
Odpowiedzialny — sołtys ob. Józef Chab.

5. Wykorzystać we właściwy sposób pasze zielone, zwłaszcza liście buraczane, przygotowując kiszonki.

6. Rozwinąć czytelnictwo literatury fachowej, uczęszczać regularnie na pogadanki Upowszechnienia Wiedzy Rolniczej oraz prowadzić sa-

Młodzież studiująca całego świata wzmoże walkę o swe prawa, o poprawę warunków bytu i studiów

WARSZAWA (PAP). W szóstym dniu obrad III Światowego Kongresu Studentów na plenarnej sesji przedpołudniowej toczyła się w dalszym ciągu dyskusja. Przewodnictwo obrad przedpołudniowych objął przewodniczący delegacji studentów japońskich, przedstawiciel Wszzechjapońskiej Federacji Studentów — Sanpei Tamura.

W dyskusji pierwsza wystąpiła delegatka studentów holenderskich Cathrien Bultje, która wyraziła podziw dla osłabnięciu narodu polskiego, w tak szybkim tempie odbudowującego swój kraj.

W imieniu studentów Burmy przemawiał Ko Tun shein. Mówił on, że jedynie jedność studentów umożliwi im zwycięstwo w walce o słuszne prawa młodzieży studiującej, w walce o pokój. Podkreśla, iż w krajach kolonialnych z coraz większą siłą wznaga się walka przeciwko kolonizatorom, przeciwko polityce zbrojeń i przygotowań wojennych.

W imieniu 20-tysięcznej rzeszy studentów Kuby przemawiał Juan Bradman. Znaczną część swego przemówienia poświęcił on ciężkiej sytuacji Kuby.

Następny zabrał głos przewodniczący Związku Studentów Szkocji — James Pickett.

Przedstawiciel studentów Iraku — Ibrahim Noory mówił o ciężkiej sytuacji młodzieży jego kraju.

Głos zabrał również przewodniczący Komitetu Wykonawczego MZS — Bernard Bereanu.

Na trybunę wchodził delegat Demokratycznego Komitetu Studentów Uniwersytetu Włoch — Giancarlo D'Alessandro.

Następnie przemawiał obserwator z ramienia organizacji studentów muzułmańskich w Egipcie — Solem Azzam.

W dniu 27 ub. m. w Warszawie rozpoczął obrady II Światowy Kongres Studentów. Na zdjęciu: Sala obrad. CAF — fot. Zyg. Wdowiński.

Studenci z różnych krajów wymieniają podarki przyjaźni

WARSZAWA (PAP). Delegacje młodzieży studiującej z różnych stron świata przywoziły ze sobą na III-ci Światowy Kongres Studentów liczne podarki przyjaźni dla delegacji z innych krajów. Są to albumy, wyroby sztuki ludowej, najprzeróżniejsze prace graficzne, cnisy, pięknie wykonane emblematy organizacji itp.

W czasie przerw w obradach delegacji wręczały sobie nawzajem podarki, nawiązując przy tym często serdeczne kontakty.

Szczególnie dużo podarków wręczyli delegatom ze wszystkich stron świata gospodarze Kongresu — przed-

stawiciele polskiej młodzieży studiującej. Wśród upominków przekazanych w imieniu polskiej młodzieży wszystkim delegatom znajdują się: albumy obrazujące budowę Warszawy, małe rzeźby, pięknie wykonane lalki w strojach ludowych, płyty z utworami Chopina oraz szkatułki i rozmaite wyroby sztuki ludowej.

Meldują o wykonaniu planu za miesiąc sierpień

FABRYKA „CHEMA” W RZESZOWIE...

wykonała plan w 110 proc. We współzawodnictwie, które objęło już 75 proc. załogi, wyróżniają się zetemponentki: Helena Sierżęga, Ałdona Magierska, Zofia Buk. Na oddziale świec pierwsze miejsce zajmuje Janina Kidacka. Na oddziale mydła w pracy wyróżnia się Maria Bisz. Brawo zetemponentki!

WOJEWÓDZKI ZARZĄD PRZEMYSŁU TERENOWEGO MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH...

wykonał plan globalny: cegła palona w 109 proc., cegła surowa tylko 89 proc. Brak pełnego zatrudnienia oraz szop w przedsiębiorstwach powiatu przemyskiego i sanockiego spowodowały luki w wykonaniu planu. Kiedy Dyrekcja WZPTMB podejmie prace dla zabezpieczenia bazy surowcowej na miesiąc wrzesień?

FABRYKA WÓZKÓW I ROWERKÓW

Nowe normy podniosły tu wydajność o 4 proc., a plan wykonano tylko w 50 proc. Brak materiałów, czy też niedotrzymywanie umów przez inne przedsiębiorstwa, to „stara gadka”, która nie usprawiedliwia niewykonania planu. Jest ona tylko dowodem, że dział zaopatrzenia źle informuje, a dyrekcja z radą zakładową albo źle interweniuje, albo wcale nie interweniuje w zakładach, z którym: fabryka wózków i rowerów zawiązała umowę.

NOWA WARSZAWA
PRZYKŁADEM
NASZEGO
POKOJOWEGO BUDOWNICTWA

Delegaci wsi rzeszowskiej na Zjazd Przychodzących Chłopów

Na zjazd pojedzie z naszego województwa 189 chłopów. Pojadą najlepsi gospodarze, którzy przodują w rozwoju produkcji roślinnej i hodowlanej, ci, którzy kroczą w czołowie chłopów wykonujących w terminie i z nadwyżką swe zobowiązania wobec państwa. Pojadą najlepsi z tych, którzy rozumieją, że przodując w rozwoju produkcji rolnej i w wykonywaniu swych zobowiązań, przyczyniają się do rozkwitu naszej Ojczyzny.

Delegaci chłopów naszego województwa będą mogli z dumą zameldować na Zjeździe o wykonaniu przez woj. rzeszowskie sierpnioowego planu skupu zboża.

Komunikat Wydz. Prop. KW PZPR w Rzeszowie

W dniu 4. IX. br. o godz. 16-tej w sali kolumnowej KW PZPR w Rzeszowie, odbędzie się poszerzona odprawa prelegentów KW i prelegentów WKFN, WKOP, TPRP i ZBOWID.

Tematem odprawy będzie problem niemiecki w świetle rokowań radziecko-niemieckich i oświadczenia Rządu Polskiej Ludowej.

Do odprawy przygotować się należy na podstawie dokumentów o rokowaniach radziecko-niemieckich zamieszczonych w prasie.

Prosimy o punktualne przybycie.

Wydz. Prop. KW PZPR

za które nieraz już otrzymał premię. Stosując umiejętnie zabiegi agrotechniczne Polak osiągnął z 1 ha 25 q pszenicy. Samouk, który drogą samokształcenia zdobył swą wiedzę rolniczą, nie kryje się z nią, dzieli się swymi doświadczeniami na zebraniach, prowadzi szkolenie rolnicze i swą postawą oddziaływa na całą gromadę.

Z pow. rzeszowskiego na zjazd pojedzie Aniela Noworul, obrorowa spółdzielni produkcyjnej w Jasionce. Będzie mogła wiele opowiedzieć o

(Ciąg dalszy na str. 2)

Zjazd Przychodzących Chłopów

— wielkim krokiem w rozwoju polskiego rolnictwa

Wielkie są nasze osiągnięcia w dziedzinie przemysłu. Już dziś można śmiało stwierdzić, że zadania postawione w Planie 6-letnim w dziedzinie uprzemysłowienia kraju będą w pełni wykonane.

Te wielkie sukcesy w rozwoju naszego przemysłu pozwalają nam obecnie postawić w całej rozciągłości zadanie znacznego podniesienia poziomu całego rolnictwa. — Jest to konieczne, aby zlikwidować nadmierne pozostawanie w tyle rolnictwa w stosunku do rozwoju przemysłu, konieczne, aby ciągle podnosić stopę życiową mas pracujących, aby rozszerzać bazę surowcową naszego przemysłu lekkiego i rolno-spożywczego, wytwarzającego produkty masowego spożycia dla miast i dla wsi.

Nasze osiągnięcia w dziedzinie przemysłu pozwalają zwiększyć pomoc ludowego państwa dla wsi. W oparciu o tę pomoc będzie rosła coraz szybciej produkcja rolna. Celem omówienia sposo-

bów należytego wykorzystania wzrastającej pomocy państwa dla wsi i uruchomienia istniejących w rolnictwie rezerw. Zarząd Główny ZSCh zwołał na dzień 5 września br. w Szczecinie Zjazd Przychodzących Chłopów. Podzielił się on swoimi doświadczeniami i spostrzeżeniami, powiedzą co i jak czynić należy, by upowszechnić przodujące metody gospodarki rolnej.

NAJWAŻNIEJSZE — „JAK” GOSPODAROWAĆ?

Podstawowe znaczenie dla wzrostu produkcji rolnej posiada należyte wykorzystanie techniki i wiedzy rolniczej. Świadczą o tym przykłady.

I tak np. w woj. łódzkim uzyskuje się przeciętnie 12—15 q pszenicy z hektara, a 20 q uważa się za wynik dobry. Natomiast w tymże województwie, w PGR Rzew, brygada polowa Józefa Janeczka od kilku lat sumiennie przestrzegając wykonywania zabiegów agrotechnicznych, zatrzymując wodę na polach

z topniejącego śniegu, bronując oziminy itp. osiąga kilkakrotnie wyższe plony. W roku 1950 uzyskano w Rzewie po 32 q pszenicy z ha, w 1951 — 33 q, w 1952 — 44 q, zaś w roku bieżącym otrzymano rekordową wydajność 50 q pszenicy wysokoliteńskiej z hektara. I na pewno nie jest to wynik ostateczny.

Czy oznacza to jednak, że nie można poważnie podnosić plonów w gospodarstwach indywidualnych?

Mamy w kraju tysiące dobrych gospodarzy, którzy śmiało stosują nawozy i maszyny, a w swej pracy kierują się wskazówkami agronomów i zootechników. Dzięki temu osiągają znaczne sukcesy w dziedzinie produkcji roślinnej i zwierzęcej.

Oto choćby Jan Uzbecki, średniorolny gospodarz z gromady Birzyny w pow. Toruń, który w r. ub. uzyskał plon buraka cukrowego — 480 q z hektara. Oto Feliks Foksiński z gromady Łokietki w tymże powiecie posiada

krówę „Granitkę”, dającą go ocaleniu 31 litrów mleka dziennie, o zawartości 3-4 proc. tłuszczu.

Przykładów takich znajdziemy wiele w każdej niemal gromadzie i gminie.

Jak więc widzimy, możliwości podnoszenia plonów są bardzo duże. Ten poważny wzrost produkcji rolnej osiągnąć można drogą lepszego wykorzystywania techniki i upowszechniania nowoczesnych, racjonalnych, naukowych metod pracy i hodowli.

KTO NA TYM KORZYSTA?

W czym interesie leży wydobyć wszystkich rezerw tkwiących w rolnictwie?

Jeśli gospodarz uzyska nie 12 q pszenicy z ha, lecz 20 q, to zamiast np. 2000 zł, otrzyma 3.500 zł. Kto na tym korzysta? Oczywiście, przede wszystkim chłop. Lepiej będzie żył, więcej będzie mógł kupić towarów.

Ale całe społeczeństwo i państwo ludowe jeszcze bardziej (Dokończenie na str. 2)

Z życia partii

Organizacja partyjna na węźle w Przeworsku nie spełnia należycie roli politycznego kierownika warsztatu pracy

KOLEJNICZTWO nasze z każdym rokiem ma do pokonania coraz to większe zadania, które rosną proporcjonalnie do naszych zadań gospodarczych, przewidzianych w programie planu 6-letniego. Mobilizacja pracowników kolejnictwa w kierunku pokonania piętrzących się trudności musi być intensywniejsza niż w innych sektorach gospodarki państwowej, gdyż wzrost inwestycji na PKP nie idzie równomiernie ze wzrostem zadań.

Węzeł przeworski należy do węzłów trudnych, zaś przewozy jest sienne to bardzo trudny egzamin dla wszystkich służb, egzamin, w którym każdy szczegół, którego nie zauważono i nie usunęło wcześniej mścił się w przyszłości. Dlatego i mobilizacja pracowników i samo przygotowanie do okresu jesienno-zimowego winno tu być o wiele troskliwsze i szczególnie obmyślane niż gdzie indziej.

Ażeby to zadanie było wykonane należycie, nie może ono być obce ani organizacjom partyjnym, ani związkowym. Przygotowanie właściwych środków, pełna mobilizacja do realizacji zadań, upolitycznienie swych członków, ujęcie politycznego kierownictwa w każdej akcji, o to zagadnienia, które stoją przed organizacjami partyjnymi. Tak być powinno, ale tak nie jest w Przeworsku. Na węźle PKP organizacje partyjne i związkowe wloką się w ogonie za wypadkami, rejestrują fakty.

Na zebrania partyjne uczęszcza bardzo mało towarzyszy, w dodatku organizowane są bardzo rzadko. Nic dziwnego, że tak się dzieje, jeżeli sekretarz oddziałowej organizacji partyjnej na stacji mówi, że „wiecej niż raz w miesiącu zebrania nie da się zrobić, gdyż może to pociągnąć dyscyplinę partyjną”. Tak ważne zagadnienie, jak przygo-

towanie do przewozów jesienno-zimowych nie zostało jeszcze przeanalizowane przez żadną z oddziałowych organizacji partyjnych, choć zrobiono to już dawno w administracji. Gorzej, bo nie można w ogóle sprawdzić kiedy ma być dokonana analiza, gdyż nie ma aktualnych planów pracy, zaś egzekutywy zbierają się od przypadku do przypadku.

UPORZĄDKOWAC GOSPODARKE WENĘATRZPARTYJNĄ

Dokumentacja partyjna prowadzona jest chaotycznie. Wielu członków partii miesiącami nie płaci składek członkowskich jak np. w oddziałowej organizacji partyjnej stacji Przeworsk Wąski, gdzie wobec nich nie wyciąga się żadnych wniosków. Na kilkudziesięciu członków zaledwie 7 towarzyszy opłaca składki na bieżąco, zaś wielu ma zaległości nawet po nad półroczną. Oddziałowa organizacja partyjna na odcinku teletechnicznym przekazała kilku członków do organizacji partyjnej w Przemyśle, zaś stamtąd miała otrzymać kilku innych towarzyszy. Oddziałowe organizacje partyjne skreśliły członków z ewidencji, a przybyłych nie ujeli na listę i ci towarzysze pozostają poza organizacją już od kilku miesięcy. Komitet węzłowy partii nie zwracał uwagi na fakt, iż na zebraniach omawiane są jedynie sprawy drobne, błahe, zaś obok spraw ważnych, istotnych, członkowie partii przechodzą obojętnie. W protokołach pełno stwierdzeń, że „to trzeba zrobić”, ale kto, kiedy i jak — nie wiadomo, nie mówią już o kontroli wykonania.

Kompletny brak dyskusji na zebraniach świadczy, że towarzyszom we wszystkich partiach organizacjach na węźle przeworskim nie znane są za-

dania organizacji partyjnej. Sekretarz oddziałowej organizacji partyjnej na kolejce zapytany, dlaczego nie wyciągnięto wniosków partyjnych w stosunku do nieopłacających składek oświadczył, że „nie chciał się narzącać, by nikt nie narzekał na niego”.

ORGANIZACJA PARTYJNA NIE MOŻE WLEC SIĘ W OGONIE WYDARZEŃ

Organizacja partyjna nie widzi, że wielu kolejarzy pije w służbie, że przestoje wagonów, jak np. w Jaworniku wynoszą ponad 3 tygodnie, że parowóz maszynisty tow. Wilka, sekretarza tejże organizacji jest najbrudniejszy, najgorzej utrzymany i ma bardzo częste defekty w drodze. Próżno można szukać na wszystkich organizacjach partyjnych znaków propagandy wizualnej, hasel propagujących nowe metody pracy przodowników, czy piętnujących niedociągnięcia, wyczynny pijaków i bu melantów. Obce jest to zagadnienie i radom zakładowym, gdyż panuje ogólny pogląd, że „nie będę ruszał jego ja, to i on mnie nie ruszy”.

Rady zakładowe są pozostawione same sobie i pracują bez wyraźnych wskazań i kontroli pracy ze strony organizacji partyjnych.

Na zebraniach organizacji partyjnej w odcinku drogowym, zawiadowca, chcąc wspomóc sekretarza, rozsyłał zawiadomienia w drodze służbowej ze swym podpisem i pieczęcią. Nikt nie zwrócił uwagi na to, że tym sposobem nie podnieśli się dyscyplinę partyjną a grzebię ją.

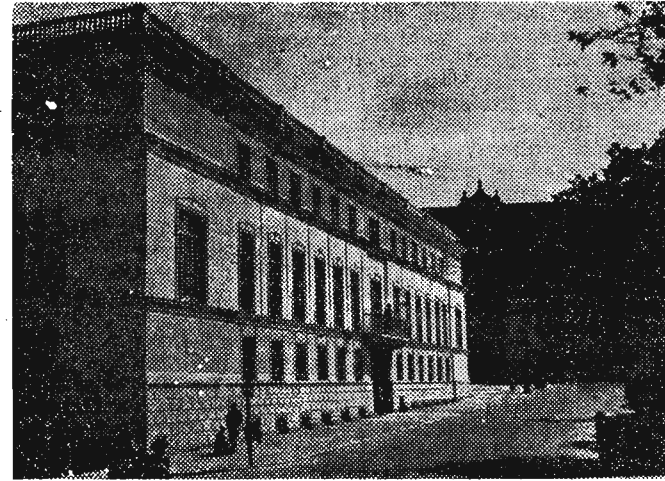
O KOLEKTYWNA PRACĘ I KONTROLE WYKONANIA

Komitet węzłowy partii w Przeworsku nie pracował kolektywnie, angażował się w sprawy drobne i błahe i nie

polecał zadań do wykonania aktywowi i nie kontrolował wykonania. Często zastępował administrację i rady, wchodząc w ich kompetencje, a tym samym odbierając inicjatywę właściwym czynnikom. Z braku znajomości własnego terenu i istniejących niedociągnięć, składał mylnie informacje Komitetowi Powiatowemu, który ze swej strony sądził, że na węźle wszystko układa się dobrze.

Należy stwierdzić, że organizacje partyjne węzła przeworskiego winny bezwzględnie zmienić styl dotychczasowej pracy, wejść na drogę rzetelnej pracy, poprzez zdrową krytykę i samokrytykę pociągnąć dyscyplinę partyjną i wartość organizacyjną, aby stać się gospodarzami odpowiedzialnymi za swój zakład. Do tego jednak niezbędna jest systematyczna kontrola i pomoc KP.

Stanisław Beczek
koresp.

Na zdjęciu: Nowy dom akademicki przy ul. Krakowskiej Przedmieście 56/58 w Warszawie.

CAF — fot. Szypker

Przed słowami jesienno-

Racjonalnie stosować nawozy sztuczne maksymalnie wykorzystać własne rezerwy

Myśląc o konieczności stałego zwiększenia produkcji rolnej, wydajności z naszego dzia, gdy uprawy przedjesienne już rozpoczęło, a siewy jesienne nastąpią za kilka dni, o poważnej roli, jaką ma do spełnienia w tymże zakresie służba rolna rad narodowych, instruktorzy, agronomowie, wydziały polityczne POM oraz calej terenowej aktywności i społecznej. Chodzi przede wszystkim o to, aby walkę nad zapewnieniem jak najobficiszych zbiorów przyszłego roku nasyć od pierwszych momentów jej rozpoczęcia staranną pracą wyjaśniającą wśród pracującego chłopstwa, nie zaniedbując oczywiście troski o wystarczającą pomoc techniczną. Rozpatrzmy więc nieco szczegółowiej zadania bieżącej chwili.

Chłop pracujący, który dawniej nader rzadko stosował nawozy sztuczne ze względu na wygórowaną ich cenę, obecnie może je nabywać po cenie przystępnej choćby dla najbardziej ubogiego. Wzrosło również zrozumienie korzyści ze stosowania nawozów. Pamiętać jednak trzeba, by ta wciąż wzrastająca chłonność była prawidłowo wykorzystywana i regulowana.

Występują bowiem wypadki, że pod za nawozami sztucznymi powoduje bądź niewłaściwe ich dawkowanie, bądź też ba gatelizowane znaczenia innych bardzo wartościowych rodzajów nawozów jak nawóz zielony, obornik czy kompost. Typowym objawem powyższej niesłuszności m. in. gmina Radomów Wielki w pow. mieleckim. W gminie tej przeważają gleby lekkie, piaszczyste. Nawozy zielone (lubin, seradela itp.), oborniki mogą tu dać znaczne usługi, tymczasem... nie są one odpowiednio doceniane.

Bardzo często występującym zjawiskiem na terenie województwa jest stosunkowo duże zapotrzebowanie nawozów azotowych, znacznie zaś mniejsze fosforowych. A przecież — województwo nasze cechuje różnorodność rejonizacji. Innych nawozów wymagają gleby górskie, innych nizinne.

W dalszym ciągu zbyt słabo stosuje się u nas wapnowanie gleb zakwaszonych. Sporo łon wapna skutkiem tego nie jest rozprowadzone, zbyłecznie zapełnia magazyny.

Wszystkie te sprawy są niezwykle ważnym instrumentem walki o wzrost wydajności. Około 250 kg zboża więcej z 1 ha otrzymali chłopcy gminy Miejsce Piastowe (pow. krośnieński) przez stosowanie superfosfatu granulowanego. Różnica plonów żyta w gminie Cmolas (pow. kolbuszowski) uzyskana z pola, gdzie był dany nawóz zielony wynosi ponad 3 q na 1 ha w porównaniu z polem bez zasilenia takim samym nawozem.

Siewy łądą dzień. Od tego, jak szeroko stosować będziemy opisane formy zwiększenia plonów z ha zależą owoce całorocznej pracy.

Nie załujmy przeto wysiłku dla racjonalnego przeprowadzenia jesienno-zimowych siewów. Śmiało stosujmy doświadczenia nauki i opłacalne metody wypróbowane przez produujących rolników-praktyków. Cel mamy wspólny: chodzi nam o przysporzenie chleba Ojczyźnie, a to polegają naszą siłę, wytraca broń z łap podlegaczy wojennych. Siew nasz — siewem pokoju.
M. K.

Ze wspomnień naszego korespondenta

uczestnika IV Światowego Festiwalu Młodzieży

Bukareszt - „oczeń charoszij”

Jako delegat młodzieży powiatu kolbuszowskiego, brałem udział w IV Światowym Festiwalu Młodzieży i Studentów w Bukareszcie. Festiwal bukareszteński był wspaniałą potężną manifestacją młodego pokolenia świata na rzecz pokoju i przyjaźni. Zawołaniem Festiwalu było „Ten kto pragnie pokoju — staje razem z nami przeciwko siłom zła i wojny”. Każdy dzień Festiwalu był dniem walki o pokój. Po to właśnie tu przyjechali z całego świata wysłannicy młodzieży.

Byli w Bukareszcie chłopcy i dziewczęta radzieckie Niemcy, Amerykanie, Polacy, Francuzi i inni. Wszyscy oni żyli w różnych warunkach, mając różne poglądy i zapatrywania na wiele zagadnień. Ale każdy z nich pragnie pokoju. I młody Amerykanin i przedstawiciel Związku Radzieckiego, młodzi Anglicy i Chińczycy, przyjechali do Bukaresztu właśnie po to, aby zacieśnić szereg, aby teniej, ofiarnej służby sprawie pokoju. Na Festiwalu po bratersku ściskali sobie dłonie ludzie wszystkich krajów. Uścisk ten był braterskim pozdrowieniem, był przyczynieniem się do danym przez bojowników, że nie ulegną siłę trudności, że uczynią wszystko, aby świat uchronić przed wojną.

polscy delegaci po powrocie z Festiwalu pójdziemy do zakładów pracy, do szkół do uczelni. A gdzie pójda delegaci postępowej młodzieży państw kapitalistycznych i kolonialnych? Ludzie ci pójda do więzień, a w najlepszym wypadku pozostaną na bruku bez pracy. Jesteśmy jednak pewni, że i w tych warunkach nie zaprzestają oni swej walki. Spółkani studenci francuscy pyali nas o warunki kształcenia się polskiej młodzieży. Z zazdrością przyjmowali nasze słowa o budowie nowych szkół, uczelni, o stypendiach i o domach akademickich. Zrozumielimy powody tej zazdrości wtedy dopiero, gdy zaczęli nam opowiadać o tym, że uczą się w zaciekających szkołach, że muszą zarobkować na swe utrzymanie, że większość z nich musi przeżywać studia.

Od braci ze stoniecznej Bułgarii, z górzystej Albanii, od wspaniałej młodzieży radzieckiej słyszeliśmy o ich osiągnięciach i zwycięstwach o pokojowym budownictwie. Wraz z tysiącami przyjaciół z różnych stron świata, manifestowaliśmy na stoniecznych ulicach Bukaresztu nieugiętą rolę młodzieży polskiej w jej walce o pokój. Stojąc ramieniem z smagłym delegatem Kuby, z córką wielkiego narodu radzieckiego i z młodym chłopcem z Iranu, powtarzaliśmy w różnych językach słowa przujazni i pokoju. W naszej kwaterze przyjmowaliśmy często gości — dele-

gatów młodzieży różnych krajów. Spotkania te przebiegały w serdecznej, w prawdziwie braterskiej atmosferze. Między innymi uczestniczyłem w spotkaniu ze studentami francuskimi. Ileż ciepła, ileż wzajemnych uczuć przyjaźni okazywali sobie uczestnicy tego wspaniałego niezapomnianego spotkania.

Na program Festiwalu składali się m. in. występy zespołów artystycznych. Polacy odnieśli i tu wspaniałe sukcesy. Widzowie podziwiali dobrze przygotowane pokazy artystów radzieckich i artystów państwa demokracji ludowej. Podziwiali też występy młodzieży krajów kapitalistycznych i kolonialnych, przygotowane w piwnicach i zakamarkach w ukryciu przed policją. W czasie tych przygotowań od palek policyjnych padło wielu młodych patriotów japońskich.

Dobre przygotowanie Festiwalu sprawiło to, że każdy jego uczestnik czuł się w Bukareszcie doskonale. To zaś jest zasługą Rumunów, którzy w przygotowanie do Festiwalu włożyli dużo pracy. Oni to zbudowali olbrzymi stadion sportowy, który w czasie Festiwalu skupiał zawsze 100 tys. osób. Młodzież rumuńska zorganizowana w ochotniczych brygadach zbudowała nowe teatry, baseny, parki przygotowując w ten sposób swoje miasto i swój kraj do przyjęcia gości z całego świata. W ten i iniej pracy, udział brali także

kareszt bardzo dobry — oczeń charoszij. Odpowiedź tę przyjmowali ze wzruszeniem i niedającą się ukryć radością. Słowa te były przecież dla nich zapłatą za trud wkładany w prowadzenie Festiwalu. Nierzadko mówili: — Za dwa lata Festiwal odbędzie się u Was w Warszawie. Cieszymy się z tego, gdyż będziemy mogli zobaczyć Waszą nową Warszawę.

Oto przykłady znaczenia ostatniego Festiwalu. Przykłady te wskazują, że Festiwal nawiązał i utrwalił przyjaźń między narodami, utrwalił miłość człowieka do człowieka utrwałił pokój. Bo czyż chłopiec amerykański, czy francuski strzelałby teraz do młodego Polaka, z którym na Festiwalu ścisłali się i całowali przyrzekał mu swą przyjaźń? Nie! Człowiek ten nie wymierzy już nigdy broni przeciwko swemu przyjacielowi, człowiek ten nie będzie już nigdy narzędziem w rękę kapitalistów.

Pobył na Festiwalu wywarł na mnie niezatarte, nieprzemijające wrażenie. Pobudził mnie do jeszcze lepszej nauki i pracy, utrwalił mnie w przekonaniu, że siła pokoju jest niezwykładnie ciężką. Z radością poświęcę do młodzieży słowa Festiwalu — Pace si przenie — Pokój i Przyjaźń. Niechaj hasła te rozbrzmiewają coraz radośniej, niechaj prowadzą nas do dalszych zwycięstw w realizacji planów gospodarczych w walce o pokój!
STANISŁAW DEC
koresp. „Nowin Keszowskich”

Pytaniem nigdy nie było końca. Młodzi Francuzi, Niemcy

